

[Udenrigsministeren.]

ninger, ikke på tilsvarende måde gør sig gældende, nemlig når det drejer sig om specielle u-landsvarer, er jeg enig i, at det ligger noget anderledes, hvad jeg også har givet udtryk for i fremsættelsestalen som min opfattelse — og det vil altså sige også som regeringens opfattelse.

En ændring af toldloven har været under overvejelse på forskellige områder, hvor det er af særlig interesse for udviklingslandenes afsætning af deres varer. Det er et spørgsmål, vi må vende tilbage til. Jeg møder ikke frem med noget konkret forslag i dag, men jeg kan altså sige til det ærede medlem hr. Per Federspiel og det ærede medlem hr. Jørgen Jensen, at i disse udtalelser ligger, at vi har accepteret, at vi hermed påtager os forpligtelser til ordninger, der letter importen fra udviklingslandene.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jensen spurgte, om vi i den forbindelse var villige til at lægge ryg til de indvendinger, der måtte komme fra specielle industrigrupper, som kunne komme ud for visse vanskeligheder, og fra deres medarbejdere. Dertil kan jeg sige, at man må ikke opfatte mine ord på anden måde, end at vi virkelig mener det alvorligt.

Jeg er helt enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Baunsgaard anførte herom. Det er ganske klart, at hvis man virkelig vil gennemføre en politik, der skal være effektiv i forhold til udviklingslandene — og jeg tror, det af mange grunde er nødvendigt — må vi for at opnå de kolossale fordele, der følger hermed, også være villige til at tage nogle af de ulemper, der følger med. Hvis den internationale arbejdsdeling skal slå igennem — og det skal den — og dermed også en internationalt mere fornuftig og hensigtsmæssig produktionstilrettelægning, kan det komme til på ubehagelig måde at berøre enkelte dele af dansk erhvervsliv, medens andre dele af dansk erhvervsliv kommer til at nyde fordel deraf. Men sådan har det været hele tiden, så

længe vi har været inde i en økonomisk udvikling — og sådan vil det blive ved at være.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jensen spurgte mig, hvad man forstår ved „mindre udviklede“ lande. Jeg må erkende, at her kommer jeg i bekneb med hensyn til en klar og tydelig definition. Nogle har ment, at man skulle sætte begrebet i forhold til en vis gennemsnitlig nationalindkomst; andre har tænkt sig andre standarder til måling af, hvad man mener med „mindre udviklede“ lande. Nu er vi i den situation, at vi på verdenshandelskonferencen fik, om ikke en definition af, hvad der er mere og mindre udviklede lande, så i hvert fald en klar og tydelig opdeling af landene i 2 grupper, nemlig de 77 udviklingslande på den ene side og industrilandene på den anden side. Det er denne konkrete opdeling mellem de 77, der i øvrigt senere er blevet til 80 i kraft af, at nye stater er kommet til, altså mellem de 80 på den ene side og de andre på den anden side, som man må tage som udgangspunkt for skillelinjen mellem mindre udviklede og mere udviklede lande. Der er så vidt mig bekendt ikke noget europæisk land, der hører til gruppen de 80, og altså derfor ikke noget europæisk land, der a priori falder ind under gruppen udviklingslande.

Jeg tror i og for sig ikke, jeg har andre bemærkninger at gøre til de ærede ordførere. Jeg takker for den debat, vi har haft her, og for den positive tilslutning, der ligger i den, og jeg skal ikke prøve på at konkurrere med det ærede medlem hr. Jørgen Peder Hansen i yderligere lyriske bidrag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.